

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Daňkovou k právní věci **žalobce P.B.**, bytem..., *zastoupeného JUDr. Vlastou Dohnalovou, advokátkou se sídlem Sokolov, Nábřeží Petra Bezruče č. 598*, proti **žalované Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Karlovarského kraje**, se sídlem Karlovy Vary, Závodní 380/100, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. září 2011, č.j. KRPK-32111/č.j.-2011-1900DP,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Dne 17.2.2011 v 11:40 hod. se P.B., (dále jen „žalobce“) dopustil přestupku tím, že při jízdě s nákladním automobilem zn. Volvo FM 13 440, RZ... na silnici III/210 29 mezi obcemi Sokolov - Citice, část Ranžír při nízkorychlostním kontrolním vážení překročil hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem. Uvedené vozidlo nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem (na vozidle byl pevně namontován hydraulický nákladní jeřáb HR Epsilon E 110 Z81 (dále jen „*hydraulický nákladní jeřáb*“) a při kontrole byla zjištěna největší šířka vozidla 2,70 m, čímž došlo k překročení o 0, 15 m). Tímto jednáním žalobce porušil ust. § 42a odst. 4 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o pozemních komunikacích*“), za což mu byla uložena bloková pokuta ve výši 500 Kč, se kterou souhlasil. Žalobci byl vydán blok na pokutu na místě nezaplacenou díl B č. A 1999091 série NA/2007, kterou na dílu "A "pokutového bloku potvrdil svým podpisem.

Dne 21.6.2011 obdržela Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, územní odbor vnější služby Sokolov, dopravní inspektorát (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) žalobcovu žádost o obnovu řízení. V ní uváděl, že má k dispozici nové důkazy, které v rámci blokového řízení neměl, a vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, které existovaly v době původního řízení. Uvedl dále, že předkládá vyjádření k rozměrům vozidla dodavatele, společnosti KUHN-MT s.r.o. se sídlem Nemanická 16, 370 10 České Budějovice, které potvrzuje, že celková šíře vozidla je 2850 mm. Tato skutečnost je uvedena i v technickém osvědčení vydaném na základě ust. § 16 odst. 1 písm. a) bod 7 vyhlášky č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*vyhláška č. 341/2002 Sb.*“), kde je uvedena maximální šířka pracovního stroje neseného 3,00 m pro uvedený samostatný technický celek. Dle technického osvědčení samostatného technického celku splňuje hydraulický nakládací jeřáb identifikačního čísla 1257384 veškeré požadavky zákona č. 56/2001 Sb., a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. (dále jen „*zákon č. 56/2001 Sb.*“) a tedy shodně i veškerých prováděcích předpisů - především zákonné předpoklady stanovené vyhl. č. 341/2002 Sb., a souvisle i zákona o pozemních komunikacích. Také zaměstnavatel žalobce, který je vlastníkem předmětného vozidla, potvrdil, že vozidlo bylo zakoupeno včetně pevně namontovaného nakládacího jeřábu. Při zakoupení byly předány vlastníkovvi vozidla potřebné doklady k provozu vozidla, mimo jiné též Osvědčení o registraci vozidla (tzv. velký technický průkaz), ve kterém je stanoveno, že hydraulický nakládací jeřáb je součástí předmětného vozidla a splňuje požadavky zákona č. 56/2001 Sb. Vlastník vozidla prováděl pravidelné technické kontroly, naposledy dne 1.11.2010, a vždy bylo shledáno, že vozidlo odpovídá technickým požadavkům, které stanoví příslušné právní předpisy. Žalobce je přesvědčen, že nebyly naplněny zákonem předpokládané znaky přestupku, který mu byl kladen za vinu. Předložené nové důkazy nemohl předložit v rámci silniční kontroly, ale teprve nyní, kdy mu byly dodavatelem předmětného vozidla a zaměstnavatelem předloženy. K žádosti žalobce jako důkazy předložil zejména: prohlášení o shodě společnosti KUHN-MT s.r.o., vyjádření k rozměrům vozidla společnosti KUHN-MT s.r.o., vyjádření k vozidlům ke svozu železného šrotu s namontovaným hydraulickým nakládacím jeřábem společnosti TSR Czech Republic s.r.o., technické osvědčení samostatného technického celku, osvědčení o registraci vozidla (technický průkaz).

Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 20. 7. 2011, č.j. KRPK-9376/PŘ-2011-190906 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), podle § 100 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád nebo s.ř.*“), žádost žalobce o obnovu řízení zamítl. V odůvodnění citoval znění ust. § 62 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále jen „*starý právní řád*“) porovnal dvě dle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*přestupkový zákon*“) možné varianty postupu při vyřízení přestupku a zdůraznil specifika blokového řízení. Žalobce nepožadoval, aby s ním bylo vedeno správní řízení o přestupku. Pokud tvrdí, že měl od počátku za to, že nedošlo k překročení největších povolených rozměrů vozidla a že nebyl náležitě zjištěn skutečný stav věci, musel mít nutně za to, že je třeba provádět ve věci dokazování. To by však probíhalo ve správním řízení. Návrhem na obnovu blokového řízení

však žalobce fakticky zpochybňuje splnění podmínek pro to, aby vůbec mohlo být toto řízení vedeno - tvrdí, že přestupek nebyl spolehlivě zjištěn, resp. odvolává svůj souhlas s uložením pokuty. Vracení řízení do počátečního stadia, konkrétně do fáze před udělením souhlasu s uložením blokové pokuty (o něž žalobce zjevně usiloval), by ovšem navodilo situaci, za které by nebylo možno v blokovém řízení pokračovat, neboť by nebyla splněna jedna ze zákonem vyžadovaných podmínek - souhlas s uložením blokové pokuty. Jakákoli „obnova“ řízení o přestupku, byl-li projednán v blokovém řízení, je tak z povahy věci vyloučena, neboť podmínkou „sine qua non“ tohoto řízení je souhlas účastníka se zjištěním přestupku a uložením sankce. S ohledem na znění § 62 starého správního řádu nelze rovněž akceptovat, aby návrhem na obnovu řízení, které v daném případě proběhlo, tj. řízení blokového, bylo ve skutečnosti zahájeno řízení podle § 67 přestupkového zákona, které v projednávané věci neproběhlo. V té souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soud ČR č.j. 3 As 58/2007-117.

Žalobce podal blanketní odvolání, které následně odůvodnil.

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, odbor služby dopravní policie (dále jen „žalovaná“) rozhodnutím ze dne 2. září 2011, č.j. KRPK-32111/Č.j.- 2011-1900DP (dále jen „napadené rozhodnutí“) za použití ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu změnila odůvodnění napadeného rozhodnutí (ustanovení dopadající na obnovu řízení podle starého správního řádu zaměnila za korespondující ustanovení účinného správního řádu) a dále podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání žalobce zamítla a prvoinstanční rozhodnutí po změně potvrdila. Žalovaná odůvodnila napadené rozhodnutí tak, že *"Podle technického osvědčení celková šířka namontovaného - samostatného technického celku - pracovní stroj nesený překračuje max. povolenou šířku stanovenou pro vozidla kategorie N. Pro používání tohoto vozidla platí podle § 16 odst. 6 vyhl. č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti, zvláštní právní předpis (zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů). Z výše uvedeného vyplývá, že bez povolení ke zvláštnímu užívání nelze vozidlo provozovat na pozemních komunikacích. Zde je v rozporu s prohlášením o shodě uveden jiný rozměr."* Žalovaný dále uvedl, že „Ustanovení § 16 odst. 7 vyhlášky o schvalování technické způsobilosti se **vztahuje pouze na zvláštní vozidla**, jako jsou pracovní stroje samojízdné, výměnné tažené stroje, nesené pracovní stroje v soupravě s nosičem a traktorů, u kterých je šířka 3 m podmíněna dalšími požadavky uvedenými v § 22 odst. 4 vyhl. č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a v neposlední řadě i konstrukční rychlostí. Jakákoliv úprava - montáž - výměnné nástavby - pracovního stroje neseného nesmí podle § 13 vyhl. č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti, překročit povolené rozměry uvedené v technickém průkazu." Žalovaná na závěr dodala, že při posuzování okolností věci vzala rovněž v úvahu rozsudek Nejvyššího správního soudu v Brně sp.zn. As 58/2007-117 (správně zřejmě 3 As 58/2007-117), z něhož vyplývá, že institut obnovy řízení nelze v případě pokuty uložené v blokovém řízení využít.

Žalobce se včasnou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, eventuálně zrušení napadeného rozhodnutí i rozhodnutí prvoinstančního a vrácení věci k dalšímu řízení správnímu orgánu prvního stupně. V obou případech požadoval přiznání práva na náhradu nákladů řízení.

V žalobě uváděl, že byl dne 17. 2. 2011 zastaven hlídkou PČR při jízdě s nákladním automobilem Volvo. Vozidlo bylo podrobeno kontrolnímu vážení, po kterém policista žalobci sdělil, že jízdou s nákladním automobilem porušil ust. § 42a odst. 4 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., neboť celková šířka pracovního stroje neseného vozidlem překračuje maximální povolenou šířku. Žalobce s tvrzením policisty nesouhlasil a ještě při podpisu protokolu o kontrolním vážení odmítl věc řešit v blokovém řízení, což vyplývá z údaje protokolu. Po sepisu protokolu policista zabránil žalobci v další jízdě vozidlem a opětovně mu sdělil, že pokud věc bude vyřešena v blokovém řízení a vozidlo uvede do stavu odpovídajícího technickým požadavkům, umožní mu s nákladním automobilem odjet. Také žalobce nesprávně poučil, že v blokovém řízení mu bude uložena pouze pokuta ve výši 500 Kč a nebudou připsány žádné body. Žalobce telefonicky kontaktoval zaměstnavatele a ten mu uložil příkaz s vozidlem přijet do areálu. Pod nátlakem policisty a zaměstnavatele přistoupil na vyřešení věci v blokovém řízení a přetočil drapák v zavřeném stavu za hydraulický nakládací jeřáb. Protože trval na tom, že se dopravního přestupku nedopustil, podal dne 14. 3. 2011 „odvolání proti uložení pokuty“. Policejní orgán posoudil podání jako návrh na zahájení přezkumného řízení, který rozhodnutím ze dne 24.4.2011 zamítl. Následně žalobce podal návrh na zahájení obnovy řízení.

Žalobce je přesvědčen, že správní orgány obou stupňů postupovaly nesprávně a měly jeho návrh na obnovu řízení povolit. Správní řád nestanoví výjimku z možnosti povolení obnovy řízení v případě blokového řízení. Pokud se žalovaný ohledně nepřípustnosti obnovy dovolává ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, poukázal na nejednotnost zmíněného soudu v předmětné otázce a její postoupení k vyřešení ve věci sp.zn. 1 As 21/2010 rozšířenému senátu.

V době silniční kontroly žalobce neměl k dispozici technické osvědčení samostatného technického celku hydraulického nakládacího jeřábu. To žalovanému předložil dodatečně. Z technického osvědčení žalobce také usuzuje, že se přestupku nemohl dopustit, když přímo v něm je uvedeno, že pracovní stroj nesený plní veškeré požadavky zákona č. 56/2001 Sb. Nadto je zde uvedena maximální přípustná šířka 2850 mm a v době měření pracovního stroje byla šířka 2700 mm. Také z osvědčení o registraci nákladního automobilu vyplývá, že hydraulický jeřáb je součástí předmětného automobilu a splňuje požadavky zákona č. 56/2001 Sb. Vlastník vozidla prováděl pravidelné technické kontroly, naposledy dne 1. 11. 2010, a vždy bylo shledáno, že vozidlo odpovídá technickým požadavkům, které stanoví příslušné právní předpisy. Ve správním řízení žalobce namítal, že se nemohl dopustit přestupku, neboť nebyly naplněny zákonem předpokládané znaky přestupku. V jednání žalobce nelze spatřovat ani nedbalost nevědomou. Žalobce upozornil žalovaného, že nebyl naplněn ani materiální znak přestupku, neboť jeho jednání nedosahovalo intenzity předpokládané zákonem, když v době rozhodování hlídky PČR existovaly takové skutečnosti, které vylučovaly jeho odpovědnost za přestupek. Ani těmito výtkami žalobce se žalovaný nezabýval. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný měl v návrhu na obnovu řízení vyhovět, neboť předložené nové důkazy nemohl předložit v rámci proběhnuvší silniční kontroly, ale teprve následně, kdy mu byly poskytnuty vlastníkem a dodavatelem předmětného pracovního stroje.

Žalovaný měl návrhu na obnovu řízení vyhovět i z důvodu nesprávného úředního postupu dopravní hlídky PČR při dopravní kontrole. Žalobce byl policistou při kontrole

ujištěn, že v případě projednání přestupku v blokovém řízení nebudou do karty připsány žádné body. Dále nebyl poučen o právu projednat daný přestupek ve správním řízení, tak jak je uloženo všem správním orgánům ust. § 4 odst. 2 správního řádu. Jednáním správního orgánu byla porušena základní práva žalobce na spravedlivý správní proces.

Žalovaná navrhl, aby soud žalobu odmítl, neboť je evidentní, že žalobce je veden pouze snahou zvrátit nabytí plného počtu 12 bodů.

Dále žalovaná ocitovala ust. § 38c zákona č. 13/1997 Sb., dle něhož "Zjistí-li se při nízkorychlostním kontrolním vážení, že rozměry vozidla nebo jeho celková hmotnost přesahují hodnotu stanovenou zvláštním právním předpisem, může řidič pokračovat v další jízdě pouze na základě povolení ke zvláštnímu užívání (§ 25) a za podmínky, že vozidlo je technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích. Při kontrole bylo zjištěno, že se jedná o nákladní vozidlo kategorie N3, které má v souladu s § 12 vyhl. č. 341/2002 Sb. namontovaný samostatný technický celek, který je pevně spojený s rámem vozidla. K tomuto samostatnému technickému celku je vystaveno firmou KUHN MT s.r.o. "Prohlášení o shodě", ve kterém je uvedena celková délka 2510 mm. Žádný rozměr tedy nepřekračuje maximální povolené rozměry stanovené v § 16 odst. 1 písm. a) bod 2 vyhlášky č. 341/2002 Sb. (2550 mm). Podle protokolu o nízkorychlostním kontrolním vážení byl však zjištěn rozměr 2700 mm, a to jen proto, že vozidlo jelo s nesloženým jeřábem. Podle § 16 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 341/2002 Sb. nesmí celková šířka vozidla kategorie N překročit 2,55 m. Tyto maximálně povolené rozměry vychází z Evropské směrnice 96/53/ES, jejímž dodržováním je Česká republika v rámci přístupových dohod smluvně vázána. Protože celková šířka namontovaného - samostatného technického celku - překročila maximální povolenou šířku stanovenou pro vozidla kategorie N, pro používání tohoto vozidla platí podle § 16 odst. 6 vyhl. č. 341/2002 Sb. zvláštní právní předpis, zákon č. 13/1997 Sb. Z uvedeného vyplývá, že bez povolení ke zvláštnímu užívání nelze vozidlo provozovat na pozemních komunikacích. Technický stav vozidla a povolení ke zvláštnímu užívání nelze spojovat a vzájemně podmínovat. Žalovaná dodala, že ust. § 16 odst. 7 vyhlášky č. 341/2002 Sb. se vztahuje pouze na zvláštní vozidla.

V replice ze dne 7.9.2012 žalobce rozhojnil svoji žalobní argumentaci, jinak setrval na žalobním tvrzení i petitu.

Řízení ve správním soudnictví upravuje zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí samosoudkyně vycházela ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a napadené výroky rozhodnutí přezkoumala v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.).

Při ústním jednání oba účastníci setrvali na svých procesních návrzích. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že na jeho případ je aplikovatelný závěr rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ve věci sp.zn. 1 As 21/2010 o možnosti povolení obnovy blokového řízení. Žalobce souhlasil s vyřízením přestupku v blokovém řízení pouze pod nátlakem policejní hlídky, a tudíž jeho souhlas je absolutně neplatným právním úkonem. Pokutu uhradil proto, aby se vzhledem ke stanovené lhůtě nedostal do problémů. Jakmile získal potřebné listiny,

bezprostředně dne 11.3.2011 brojil proti pokutě uložené v blokovém řízení. Přestupku se nemohl dopustit také absence naplnění subjektivní stránky. Žalovaná zdůraznila, že podle technického osvědčení hydraulického nakládacího jeřábu se jedná o samostatný technický celek, který je součástí vozidla, jeho pevnou nástavbou, nikoliv samostatným technickým strojem. Z hlediska své konstrukce je v naprostém pořádku. Nemůže však překročit šířku uvedenou v § 16 odst. 2 písm. a) vyhl. č. 341/2002 Sb., tj. 2,55 m. Blokové řízení probíhalo standardně a bez protestu. Žalobce začal poukazovat na pochybení policie až v souvislosti s vyrozuměním o tom, že dosáhl 12 bodů a má přijít o řidičský průkaz. Jelikož žalobce souhlasil s uložením pokuty a pokutu zaplatil, je napadené rozhodnutí žalované v souladu se zákonem i usnesením Nejvyššího správního soudu.

Po provedeném řízení soud shledal žalobu jako nedůvodnou.

Předmětem přezkumu je rozhodnutí vydané v odvolacím řízení, jímž odvolací orgán, tj. žalovaná, fakticky zamítla odvolání a potvrdila prvoinstanční rozhodnutí, kterým byl zamítnut návrh žalobce na obnovu řízení proti uložení pokuty v blokovém řízení.

Podle § 84 přestupkového zákona *přestupek lze projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit* (odst. 1). *Proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat* (odst. 2). Podle § 85 přestupkového zákona *nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty. Převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí* (odst. 3). *Pověřené osoby jsou povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení. Na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena* (odst. 4).

Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu *řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování*. Podle § 100 odst. 2 správního řádu *účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni*. Podle § 100 odst. 6 věty třetí správního řádu *rozhodnutí, jímž se žádost o obnovu řízení zamítá, se oznamuje pouze žadateli; ten proti němu může podat odvolání*.

V rozsudku ze dne 6.2.2008, č.j. 3 As 58/2007-117, Nejvyšší správní soud dovodil nemožnost obnovy řízení o přestupku, který byl projednán v blokovém řízení, z důvodů v podstatných rysech konstatovaných výše správním orgánem I. stupně v prvoinstančním rozhodnutí. Obdobnou argumentaci obsahovaly rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31.5.2010, č.j. 4 As 25/2010-34, ze dne 24.7.2008, č.j. 2 As 47/2008-30, ze dne 24.3.2010, č.j.

2 Ans 2/2010-62, ze dne 22.1.2010, č.j. 5 As 65/2009-39, a ze dne 15.1.2009, č.j. 5 As 16/2008-68). První senát Nejvyššího správního soudu dospěl při předběžné poradě ve věci vedené pod sp.zn. 1 As 21/2010 k právnímu názoru, který se od předestřené lišil.

Ve stávající judikatuře panoval dále rozdílný názor na přípustnost soudního přezkumu zamítnutí žádosti o obnovu správního řízení. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30.10.2003, č.j. 6 A 104/2002-40, k takové žalobě není dána žalobní legitimace podle § 65 odst. 1 s.ř.s. a žalobu je zapotřebí odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s., neboť žalobce se domáhal přezkumu rozhodnutí, které je z přezkoumání podle § 68 písm. e) s.ř.s. ve spojení s § 70 písm. a) s.ř.s. vyloučeno. Naproti tomu v rozsudku ze dne 6.2.2008, č.j. 3 As 58/2007-117, či v rozsudku ze dne 19.3.2008, č.j. 3 As 62/2007-4, Nejvyšší správní soud možnosti soudního přezkumu fakticky přitakal, neboť se takovým rozhodnutím meritorně zabýval a jeho soudní přezkum neodmítl.

Jelikož se hodlal první senát Nejvyššího správního soudu od dosud panujícího právního názoru o nemožnosti obnovy řízení o přestupku, který byl projednán v blokovém řízení, odchýlit a jelikož senáty Nejvyššího správního soudu zaujímaly rozdílné právní názory na možnost soudního přezkumu rozhodnutí o zamítnutí žádosti o obnovu správního řízení, předložil obě sporné právní otázky k posouzení rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu.

Rozšířený senát rozhodl o posuzovaných právních otázkách v usnesení ze dne 12.3.2013, č.j. 1 As 21/2010-65 (dostupné na www.nssoud.cz). Výsledný právní názor vyjádřil ve dvou právních větách, a to:

I. Obnova řízení na žádost účastníka podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu přichází v úvahu u přestupku, který byl vyřízen v blokovém řízení postupem podle § 84 a násl. zákona o přestupcích, jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení.

II. Rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o obnovu správního řízení podléhá soudnímu přezkumu.

Úkolem rozšířeného senátu je sjednocovat judikaturu Nejvyššího správního soudu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12.6.2007, č.j. 2 Afs 52/2006-86, publikováno ve Sb. NSS 1762/2009), a tím současně i napomáhat jednotě v rozhodovací praxi soudů krajských. Vyslovenými právními názory se proto cítí být zdejší soud vázán.

S ohledem na předmět řízení, z něhož vzešlo napadené rozhodnutí, a vzhledem k právnímu závěru formulovanému v druhé větě usnesení rozšířeného senátu platí, že i rozhodnutí, kterým bylo v odvolacím řízení zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o zamítnutí žádosti o obnovu blokového řízení o přestupku, je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. a podléhá soudnímu přezkumu.

Při vlastním přezkumu napadeného rozhodnutí soud vyšel z faktu, že podstatou žaloby je v posuzovaném případě spor mezi účastníky řízení, zda důvody, o které žalobce opřel svoji žádost o obnovu blokového řízení, naplňovaly zákonné předpoklady stanovené v § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu a proto byly správní orgány povinny jeho žádosti vyhovět, jak je přesvědčen žalobce, či zda je naopak v souladu se zákonem závěr správních orgánů obou stupňů, které předmětnou žádost zamítly.

Jak vyplývá ze shora uvedené konstatace obsahu správního spisu, žalobce se obnovy řízení podle ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu domáhal proto, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, které existovaly v době původního řízení, avšak v původním řízení je nemohl uplatnit. Za „dříve neznámou skutečnost“ označil skutečnost, že namontovaný samostatný technický celek – hydraulický nakládací jeřáb- splňoval požadavky zákona 56/2001 Sb., a dalších právních předpisů, zejména vyhláškou č. 341/2002 Sb. stanovený limit maximálně povolené celkové šíře vozidla a tudíž nebyly naplněny zákonem předpokládané znaky skutkové podstaty přestupku, pro který byl shledán vinným. „Dříve neznámou skutečnost“ prokazoval dodatečně předloženými důkazy, prohlášením o shodě společnosti KUHN-MT s.r.o., vyjádřením k rozměrům vozidla společnosti KUHN-MT s.r.o., vyjádřením k vozidlům ke svozu železného šrotu s namontovaným hydraulickým nakládacím jeřábem společnosti TSR Czech Republic s.r.o., technickým osvědčením samostatného technického celku, osvědčením o registraci vozidla (technický průkaz), tj. listinami poskytnutými vlastníkem a dodavatelem pracovního stroje.

Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 12.3.2013, č.j. 1 As 21/2010-65, vycházejí z podmínek pro uložení pokuty v blokovém řízení zakotvených v § 84 odst. 1 přestupkového zákona, dovodil, že přípustnost obnovy řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu závisí prioritně na tom, co žadatel v žádosti na obnovu řízení zpochybňuje. Podle Nejvyššího správního soudu „...nemůže obnova řízení o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu přicházet v úvahu tehdy, když žadatel v žádosti o obnovu řízení nezpochybňuje svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a toliko brojí proti skutkovým zjištěním v něm učiněným. V takovém případě musí být žádost o obnovu řízení podle § 100 odst. 6 věty třetí správního řádu bez dalšího zamítnuta.“ Naproti tomu „Žádost o obnovu řízení podanou podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, v níž žadatel uvádí, že neudělil souhlas s vyřízením přestupku v blokovém řízení, tedy není možné bez dalšího zamítnout. Naopak příslušný správní orgán se jí musí zabývat a, jsou-li splněny další podmínky pro obnovu řízení, zjistit, zda je toto tvrzení žadatele o obnovu pravdivé, či nikoliv. ...Jestliže správní orgán rozhodující o obnově řízení se po provedeném šetření neztotožní s tvrzením obviněného o neudělení souhlasu s vyřízením přestupku v blokovém řízení, žádost o obnovu blokového řízení podle § 100 odst. 6 věty třetí správního řádu zamítne a toto rozhodnutí oznámí žadateli, který proti němu může podat odvolání. O něm podle § 89 odst. 1 správního řádu rozhoduje správní orgán nejbližší nadřízený správnímu orgánu, který žádost o obnovu řízení zamítl ...Pokud naopak správní orgán rozhodující o včasné žádosti o obnovu řízení po provedeném šetření učiní zjištění o zfalšování podpisu či o záměně identity obviněného z přestupku na pokutovém bloku, rozhodne podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu o obnově blokového řízení.“

Žalobce v posuzovaném případě v žádosti o obnovu řízení nezpochybňoval, že v konečné fázi svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení udělil. To ostatně nečinil ani v žalobě, v níž uvedl, že „*pod nátlakem ze strany zasahujícího policisty a zaměstnavatele přistoupil na vyřešení věci v blokovém řízení*“. Brojil proti právní kvalifikaci jednání, kterého se měl uvedeného dne dopustit a tvrdil, že znaky skutkové podstaty přestupku podle § 42a odst. 4 písm. c) zákona 13/1997 Sb. naplněny nebyly. Současně však vlastnoručním podpisem na pokutovém bloku potvrdil údaje, které jsou obsahovou součástí vystaveného a ručně vyplněného bloku, čímž akceptoval, že se přestupku dopustil tím, že při jízdě s automobilem RZ... na silnici mezi obcemi Sokolov - Citice, část Ranžír, překročil maximální povolenou šířku vozidla o 0,15 m a toto jednání bylo kvalifikováno jako přestupek podle § 42a odst. 4 písm. c) zákona 13/1997 Sb. a dále že souhlasí s pokutou 500 Kč na místě nezaplacenou.

Jestliže žalovaná za takového stavu věci zamítla odvolání a potvrdila prvoinstanční rozhodnutí o zamítnutí žalobcovy žádosti o obnovu řízení s argumentací, že institut obnovy řízení nelze v případě pokuty uložené v blokovém řízení použít, je napadené rozhodnutí zcela v souladu se zákonem a s právním názorem vysloveným v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu koresponduje ze dne 12.3.2013, č.j. 1 As 21/2010-65.

Jak uvedl Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu „*Povaha blokového řízení tedy vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, následně v žádosti o obnovu řízení podané podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení a namítala, že přestupek nebyl spolehlivě zjištěn či že jej bylo možné vyřídit pouhou domluvou. Naopak s ohledem na zásadu vigilanti bus iura (necht' si každý střeží svá práva) je nutné vycházet z toho, že obviněný z přestupku se souhlasem s uložením pokuty v blokovém řízení dobrovolně vzdal důkladnějšího zjišťování skutkového stavu věci v rámci běžného řízení o přestupku, a proto se této možnosti nemůže dovolávat v řízení o obnově.*“

Soud považuje za nezbytné dodat, že procesní výsledek nemohl doznat změny ani v důsledku tvrzení žalobce předestřené při ústním jednání, že souhlas s uložením blokové pokuty je neplatným právním úkonem z důvodu nátlaku zasahujícího policisty. Takové tvrzení neobsahovala nejen žádost o obnovu blokového řízení, ale ani odvolání žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Soud je, jak již bylo výše uvedeno, vázán skutkovým stavem ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Žalobcovu novou argumentaci pak hodnotí jako účelovou, vedenou snahou splnit předpoklad vyslovený Nejvyšším správním soudem v první větě usnesení rozšířeného senátu ze dne 12.3.2013, č.j. 1 As 21/2010-65, při jehož existenci obnova řízení na žádost účastníka řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu přichází v úvahu.

Žaloba nebyla důvodná a soud ji proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl (výrok I.).

Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal (výrok II.).

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 29. dubna 2013

JUDr. Jana Daňková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Martina Kerberová